

LA MÚSICA, A SEQUES

Contra el vent –imprevisible- i altres inclemències mentals i de gestió -previsibles- lluitaren els joves músics –dels quals tres, xabiencs emigrats- que han obert el cicle estiuenc del 2009, en un nou emplaçament gens acollidor per a la interpretació musical. Tot i això, triomfaren per la seua professionalitat, perquè la seua compenetració instrumental va ser perfecta i per la interpretació exquisida d'un repertori novell i atrevit per a un públic fervorós i pacient, però que quedà amb ganes i despagat. Va quedar amb ganes d'escoltar i gaudir un poc més d'aquests joves mestres, i despagat perquè ningú no va presentar aquesta vint-i-quatrena edició dels concerts estiuencs. Ni ningú no es va dignar tampoc a encetar aquest primer concert presentant els intèrprets i el programa. De vergonya!

Els músics interpretaren de sobte, a seques i desconsiderats pels gestors culturals. L'èxit musical no quedà minvat, però sí que fou menyspreat per la seua mental dels organitzadors, que és tanta que ni tan sols saben aprofitar esdeveniments com aquest, no només per a complimentar com és degut uns músics i un públic que s'ho mereixen, sinó que ni tan sols són capaços de presumir d'un músics de Xàbia que ho fan molt bé i traure-li rendiment a la tasca políticocultural. Ni tan sols en moments de crisi, de molèsties, obstacles i entrebancs per a propis i visitants que és quan haurien d'aprofitar-se'n, fins i tot políticament, per a mantenir i reviscolar la convivència cívica i la imatge pública. Però no, els nostres polítics tenen el cabet eixut i en altres llocs: això de cuidar la imatge i això de donar la talla quan cal, no els va als nostres representants. I menys encara quan es tracta d'organitzar i oferir esdeveniments culturals com cal, destinats a projectar una imatge singular i distinta de Xàbia per tal d'aconseguir i mantenir un turisme de qualitat.

La millor prova del que dic és la música. Després de 24 anys, la fama i el reconeixement de l'escola i els concerts d'estiu no passen de les Catarroges, mentre que en altres pobles ens han passat per davant, han sabut aprofitar millor la saba i els fruits de la gestió i tenen seus i conservatoris com Déu mana. I no com ací, amb un conservatori acabat, però buit, sense mobles, sense llum, sense aire condicionat...., de pena, on s'estan fent els cursos d'estiu 2009! Quina fe la dels deixebles i els professors! I quina vergonya d'organització! Eixa és la imatge que donem! Això solament en la qüestió musical, perquè si comparem altres aspectes festius i culturals -les festes de sant Joan en són una bona prova- la qüestió és ja de jutjat de guàrdia. Què vol dir això?, que n'hi ha massa incompetència i massa persones pendents només del pessebre. Cal tombar l'estaca!